

BP

In de Scouts

BP staat dit keer niet voor Baden Powell, maar voor "Bekende Poperingenaars". De Ranke zocht en vond voor jullie enkele bekende figuren uit Poperinge, die ook lid geweest zijn van onze scouts. Jullie zullen hen waarschijnlijk wel kennen, maar deze avonturen hoorden jullie nog nooit!

Voor deze eerste Ranke gingen we op visite bij Poperinges bekendste politica: Sabien Lahaye-Battheu. Ze was leidster in de Poperingse scouts van 1982 tot 1984, ze begon als welpenleidster Bagheera en gaf daarna leiding bij de allereerste gemengde groep van de kapoentjes. Ook twee van haar drie kinderen zitten nu bij ons in de scouts, Willem zit bij de welpen, Barbara bij de kapoentjes, maar ook Arthur heeft een tijdje in de scouts gezeten.

DR: Deze interviewreeks gaat over Bekende Poperingenaars die ooit in de scouts van Poperinge zaten, wat vind je ervan dat je hiervoor bent gevraagd?

Sabien: Ik vind het wel een leuk idee. Alhoewel ik me nog steeds geen bekend persoon of Poperingenaar voel, moet ik na elf jaar politiek toch misschien toegeven dat ik wel een bekend gezicht geworden ben. Maar het interview met de Ranke vind ik wel tof, ook omdat de link er is met mijn kinderen die nu in de scouts zitten. We nemen altijd samen de Ranke aandachtig door, nu zal het nog meer speciaal worden door dit leuke initiatief.

DR: Je bent leidster geworden in de Poperingse scouts, van waar die keuze?

Sabien: Ik ben er eigenlijk een beetje in gerold via mijn nicht, Annemie Naessens, zij is drie jaar ouder dan mij en zat al langer in de scouts. Ze waren op dat moment op zoek naar nieuwe leiding en zij vroeg mij om ook in de leiding te stappen. Omdat ook mijn broers toen in de scouts zaten, heeft ze me kunnen overtuigen en meegetrokken in een heel leuk scoutsavontuur.

DR: Je zat in de scouts in de jaren 1980, hoe was het om in die tijd in de scouts te zitten?

Sabien: Ik vond het zelf zeer leuk toen, de sfeer onder leiding, het leiding geven zelf, de variatie aan activiteiten. Toch was ik misschien een beetje een strenge leidster, zeker in het begin bij die wilde welpenbende met alleen maar jongens. Ik had toen het gevoel dat er iemand een beetje orde moest brengen in die wilde chaos. Zo was er tijdens het eerste welpenweekend (de eerste keer dat de welpen van Scouting Poperinge op Beveren aan de IJzer, n.v.d.r.) 's nachts zoveel lawaai op de slaapzaal van de welpen dat ik gewoon in het midden tussen de slaapmatjes ben gaan neer zitten tot ze allemaal stil waren en in slaap vielen. Maar in die tijd was alles misschien wat strikter, zeker wat betreft het uniform. De kindjes werden ook wat minder vuil tijdens de activiteiten, als ik mijn kinderen nu soms zie thuiskomen na de scouts... Toch zaten we niet veel binnen, we maakten vooral veel wandeltochten. Wat ook zeer leuk was, is dat we toen heel nauw het Jungleboek als leidraad volgden. Ik was zelf Bagheera toen ik leidster was bij de welpen. Ik heb ook hele mooie herinneringen aan de Herfstontmoeting van toen (de jaarlijkse tweedaagse ontmoeting van Scouts en Gidsen Vlaanderen op de Hoge Rielen om het nieuwe scoutsjaar in te luiden, n.v.d.r.), waar we ook al naar toe gingen om het nieuwe scoutsjaar te vieren, waar het nieuwe jaarthema werd uitgelegd,...

DR: In het begin gaf je leiding aan de welpen, een tak met en-
kel jongens, daarna werd je leidster van de eerste gemengde
kapoententak, hoe heb je die overgang ervaren?

Sabien: Ik vond dat wel een goed initiatief, al die kleine wilde
jongens samen in één tak zorgde soms toch een beetje voor
chaos. Bij de gemengde kapoenenwerking zorgden die meisjes
ervoor dat de groep wat rustiger werd, wat ook positief was
voor de leiding.

DR: Je ging in die tijd ook voor het eerst met de welpen op
weekend, hoe was dat voor jullie als leiding?

Sabien: Dat vergde natuurlijk heel veel voorbereiding, het was
een grote onderneming, want het was de eerste keer dat er zo-
iets georganiseerd werd voor de welpen. We waren ook wat ze-
nuwachtig, omdat we niet goed wisten hoe de respons daarop
zou zijn. Uiteindelijk is het wel echt een succes geworden en
ondanks de vermoedheid achteraf, zorgde dat voor een zeer
grote voldoening.

DR: Ben je tevreden met je keuze? Zou je opnieuw in de lei-
ding van de scouts stappen, achteraf bekeken?

Sabien: Ik zou het absoluut opnieuw doen, maar dan zou ik er
vroeger aan beginnen. Ik had toch liever ook die basis meege-
kregen van het zelf scout zijn als lid en dan zo doorgroeien
naar het leiderschap. Maar ik heb zeker iets gehad aan mijn
tijd in de scouts, het mocht voor mij zeker langer geduurd heb-
ben...

DR: Heb je soms nog contact met mensen van toen? Heb je er
vrienden voor het leven aan over gehouden?

Sabien: Ik heb vooral nog contact met mijn nicht natuurlijk,
die toen ook meer een vriendin was en nu nog altijd is. Maar
als ik nu nog mensen tegenkom van toen, is het wel altijd een
leuk weerzien. Er is, als ik het zo mag zeggen, een soort van
"onuitgesproken scoutsband" die je dan voelt, want ondanks

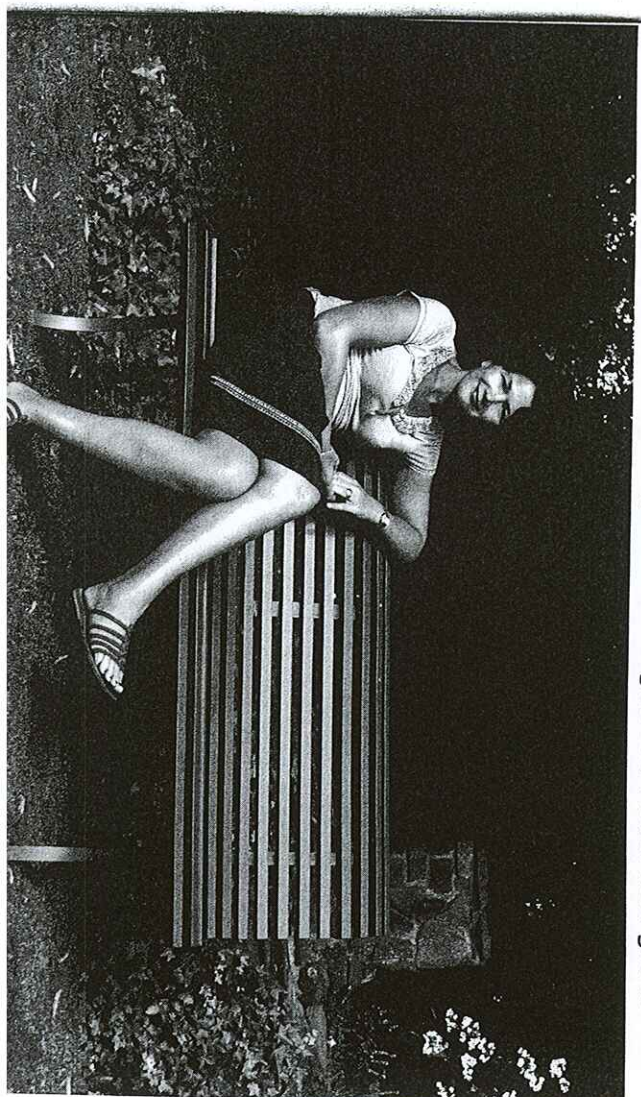
mijn korte periode bij de scouts, heb ik toch echt gedeeld in
dat scoutsengagement.

DR: Heb je dan ook een totem gekregen?

Sabien: Ik heb toen jammer genoeg geen totem gekregen,
maar als welpenleidster kreeg ik wel de naam Bagheera. Het
Jungleboek was toen bij de welpen een belangrijk thema en de
leiding werd dus ook aangesproken met een dierennaam uit
het verhaal van het Jungleboek. De keuze welk dierenpersona-
ge je was, werd in onderling overleg genomen met de leiding
en op basis van je eigen karakter. Bagheera was de praktische
leermeester van de welpen. Maar ik vond dat wel heel leuk, om
dat "karakter" dan te zijn, en ik denk dat dat ook leuk was voor
de welpen.

DR: Wat heb je geleerd uit je scoutstijd? Heeft het je verder
geholpen in je leven? Zijn er dingen die je nu nog gebruikt?

Sabien: Ik heb zeker heel veel geleerd toen. Het belangrijkste
is dat ik toen leerde vergaderen, iets wat ik nu zeer vaak moet
doen natuurlijk. De grote vergaderingen met de groepsleiding
waren mijn eerste ervaringen met vergaderen met een grote

groep. In het begin was ik natuurlijk wat verlegen en een beetje geïntimideerd, terwijl mijn leven nu eigenlijk bestaat uit vergaderen, maar zo heb ik ook geleerd om te durven spreken voor een groep en om voor mijn eigen mening op te komen. Ik heb er ook van onthouden dat een evenwicht zeer belangrijk is, in het begin was ik als leidster iets te streng, later heb ik dan een goed evenwicht gevonden tussen te streng en te los.

DR: *Is er nu nog iets in je leven dat te maken heeft met scouts?*

Sabien: Mijn kinderen zitten natuurlijk in de scouts, voor ons is het heel belangrijk dat ze meer doen dan naar school gaan, en het sociale aspect van de scouts vinden we iets waardevol om zo te leren. Mijn man en ik hebben ook allebei een scouts-achtergrond, het was dan ook een natuurlijk gevolg om hen naar de scouts te laten gaan.

DR: *Je kinderen zitten ook bij ons in de scouts, wou je hen ook jouw leuke herinneringen laten beleven?*

Sabien: Ik heb heel toffe herinneringen aan mijn scoutstijd en ik wil inderdaad heel graag dat zij dit ook mogen meemaken. De droppings vond ik zelf avontuurlijk en heel leuk en ik hoop dat ze dat ook zo leuk zullen vinden. Maar voor mij is het leukste aan scouts ook de gewone dingen zoals sjorren, het avondlied zingen en bikken. Dat is blijikbaar nog steeds zo, want ook mijn dochter Barbara vindt dit heel leuk, af en toe begint zelfs thuis te bikken voor we gaan eten!

DR: *Kriebelt het soms niet als je hen ziet vertrekken op zaterdagnamiddag?*

Sabien: Die fase is jammer genoeg voorbij, ik heb het op dit moment gewoon te druk met mijn werk om zoiets te kunnen doen. Maar als we de kinderen ophalen van het kamp, is het altijd wel leuk om het nog eens van dichtbij te zien. Ik heb zeker zin om me ooit nog eens in te zetten voor de scouts, misschien als het wat minder druk wordt op het werk, want de

goesting is er zeker nog!

DR: *Heb je nog een boodschap voor onze scouts?*

Sabien: Zet Scouting Poperinge verder op de kaart!

DR: *Bedankt voor het interview!*

